

Katowice, dnia 07 lipca 2020 roku

Do: Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej w Warszawie
Urząd Komunikacji Elektronicznej w Warszawie
ul. Giełdowa 7/9, 01-211 Warszawa

Wnioskodawca: Systemia.pl spółka z ograniczoną odpowiedzialnością
ul. Błażeja 6 F/45, 61-608 Poznań
KRS: 0000295282
zwana dalej również jako **Operator**
reprezentowana przez **radcę prawnego Ewelinę Grabiec**
z itB Legal Bazański, Grabiec Kancelaria Radców Prawnych sp. p.
ul. Graniczna 29/215, 40-017 Katowice

Uczestnik
postępowania: EVEREST DEVELOPMENT
SPÓŁKA Z OGRANICZONĄ ODPOWIEDZIALNOŚCIĄ 2
SPÓŁKA KOMANDYTOWA
ul. Fryderyka Chopina 1J, 63-100 Śrem
KRS: 0000601633
- dalej **Udostępniający**

Sygn. akt: DR.WWM.6171.12.2019.

Dotyczy: projektu decyzji

**PISMO WNIOSKODAWCY – STANOWISKO KONSULTACYJNE
DOTYCZĄCE PROJEKTU DECYZJI W SPRAWIE DR.WWM.6171.12.2019.**

Działając w imieniu i na rzecz wnioskodawcy (dalej także zwanego jako **Operator**) /pełnomocnictwo w aktach sprawy/, niniejszym przedstawiam stanowisko dotyczące projektu decyzji ustalającej warunki dostępu do nieruchomości położonej przy ul. Teofila Mateckiego (numer działki 38/5 w obrębie Piątkowo) w Poznaniu, dla której Sąd Rejonowy Poznań-Stare Miasto w Poznaniu prowadzi księgę wieczystą o numerze: PO1P/00221855/7 oraz do posadowionych na tej nieruchomości budynków należących do Udostępniającego (zwane dalej łącznie jako **Nieruchomość i Budynki**, a każde z osobna jako: **Nieruchomość i Budynek**), w celu zapewnienia telekomunikacji w tych Budynkach.

Wnioskodawca przedstawia swoje zastrzeżenia oraz zgłasza propozycje zmian warunków dostępu określonych w projekcie decyzji. Uwzględnienie uwag Operatora umożliwi wydanie zgodnej z prawem decyzji, uwzględniającej wolę stron i zapewniającej niedyskryminujące

oraz proporcjonalne warunki dostępu, zabezpieczające interesy użytkowników końcowych oraz stron.

I. Proporcjonalne warunki dostępu. Prymat woli stron i ograniczone prawo do zastosowania rozwiązań alternatywnych

Zasada określania proporcjonalnych warunków dostępu zobowiązuje Prezesa UKE do wyboru środków najmniej uciążliwych dla stron a koniecznych do realizacji celu, jakim jest zapewnienie Operatorowi dostępu do Nieruchomości i Budynków, z jednoczesnym zabezpieczeniem interesów Udostępniającego i mieszkańców Budynków. Za nieuzasadnione należy uznać określenie warunków dostępu w sposób uciążliwy dla Operatora – w szczególności nakładający na niego obowiązki związane z obowiązkiem wykorzystania kanalizacji kablowej posadowionej na nieruchomości (KK), należącej do osoby trzeciej, która nie brała udziału w toczącym się postępowaniu – Posiadacza KK (§ 4 projektu decyzji).

Prezes UKE w decyzji powinien przede wszystkim ustalić i rozstrzygnąć kwestie sporne pomiędzy wnioskodawcą i uczestnikiem, a jakiegokolwiek rozwiązania alternatywne mogą być zastosowane wyłącznie w wyjątkowych sytuacjach uzasadnionych przepisami prawa oraz okolicznościami danej sprawy. Prymat woli stron wynika wprost z przepisu art. 22 ust. 5 i 8 oraz art. 21 ust. 2a Ustawy. Strony mogą podpisać umowę, a w zakresie objętym porozumieniem stron decyzja dostępowa wygaśnie (Prezes UKE stwierdzi w tym zakresie wygaśnięcie decyzji).

Jeżeli propozycja stron (strony) spełnia wymagania wskazane w art. 22 ust. 1 Ustawy, to Prezes UKE nie ma podstawy do dowolnego wybrania rozwiązań alternatywnych.

Podkreślić należy, że w uzasadnieniu projektu decyzji, Prezes UKE wskazał, że *zasada proporcjonalności oznacza, że obowiązki ustalone w ramach decyzji administracyjnej muszą być odpowiednie i konieczne do osiągnięcia celów, których realizacja dopuszczalna jest przy pomocy danej regulacji. Zasada proporcjonalności jest zawsze związana ze specyficznymi i konkurencyjnymi interesami. Ustalając warunki Dostępu Prezes UKE dobrał takie środki, które z jednej strony będą gwarantowały realizację uprawnień przysługujących Operatorowi, z drugiej zaś będą możliwie najmniej uciążliwe dla Udostępniającego.*

II. Zastępcze usunięcie szkody – § 2 ust. 12

Omawiane postanowienie ustala sposób usuwania ewentualnych szkód, przewidując możliwość wykonania zastępczego, o ile Operator nie usunie szkody w terminie 14 dni. Zdaniem Operatora, proponowany termin jest za krótki – często usunięcie szkody będzie wiązało się z konsultacjami z Udostępniającym oraz podmiotami trzecimi¹.

¹ Dotyczy to zwłaszcza Posiadacza KK, o którym mowa w § 4 ust. 2 projektu decyzji.

Możliwość zastępczego usunięcia szkody powinna odnosić się wyłącznie do „udokumentowanych” szkód – tak aby Operator mógł zweryfikować, czy szkody, które zostały naprawione przez Udostępniającego, zostały wyrządzone przez niego lub inne osoby, za które ponosi on odpowiedzialność.

Wnoszę o zmianę postanowienia § 2 ust. 12 ww. decyzji poprzez nadanie mu brzmienia:

*Operator jest zobowiązany do usunięcia szkód wynikających bezpośrednio z wykonywania uprawnień określonych w ust. 1 niezwłocznie, nie później niż w terminie 30 dni od dnia ich zgłoszenia. W przypadku nieusunięcia **udokumentowanych** szkód, za które odpowiedzialność ponosi Operator w wyżej wymienionym terminie, Udostępniający, **za uprzednim wezwaniem Operatora, z wyznaczeniem dodatkowego, co najmniej 14-dniowego terminu, może je usunąć we własnym zakresie na koszt Operatora.***

III. Informowanie o przypadkach naruszenia integralności sieci i awariach – § 3 ust. 2

Zgodnie z treścią przywołanego postanowienia, obowiązkiem Udostępniającego jest niezwłoczne poinformowanie Operatora o przypadkach naruszenia integralności Przyłączy przez osoby nieuprawnione oraz wszelkich pracach inwestycyjnych i remontowych oraz awariach mogących mieć wpływ na Przyłącza lub instalacje.

W przypadku nałożonego na Udostępniającego niezwłocznego informowania Operatora o wszelkich pracach inwestycyjnych lub remontowych i awariach mogących mieć wpływ na Przyłącza (§ 3 ust. 2), doprecyzowano, że Udostępniający ma obowiązek poinformowania Operatora co najmniej 7 dni przed terminem ich planowanego rozpoczęcia.

Pojęcie „niezwłocznie” jest nieostre, dlatego określenie czasu, w jakim Operator powinien być poinformowany o przypadkach naruszenia integralności Przyłączy oraz o awariach, powinien być również doprecyzowany.

O sytuacjach tego rodzaju, Udostępniający powinien poinformować Operatora jak najszybciej, tj. w ciągu kilkudziesięciu godzin – np. w ciągu 6 h od chwili powzięcia informacji o naruszeniu integralności infrastruktury lub awarii – tak aby Operator mógł możliwie najszybciej podjąć odpowiednie działania i tym samym zapewnić integralność sieci.

Obowiązek informowania Operatora o wystąpieniu awarii i sposób komunikowania się stron wynika także z § 8 ust. 2 projektu decyzji.

Proponujemy, aby § 3 ust. 2 decyzji otrzymał następujące brzmienie:

§ 3 ust. 2 – Udostępniający jest zobowiązany do niezwłocznego informowania Operatora o:

- a) zaplanowanych pracach inwestycyjnych lub remontowych mogących mieć wpływ na Przyłącza – co najmniej 7 dni przed terminem ich planowanego rozpoczęcia,*

- b) o przypadkach naruszenia integralności Przyłącza oraz o wystąpieniu awarii – nie później niż w ciągu 6 h od powzięcia wiadomości przez Udostępniającego o naruszeniu integralności Przyłącza lub od wystąpienia awarii.

IV. Postanowienia dotyczące wykorzystania infrastruktury technicznej - § 4 decyzji

W projekcie decyzji, w § 4 zatytułowanym „wykorzystanie infrastruktury technicznej” znajdują się postanowienia dotyczące umieszczenia linii kablowych, stanowiących przyłącza telekomunikacyjne, w istniejącej kanalizacji kablowej (w skrócie: KK). Postanowienie to przewiduje również przypadki, w których możliwa będzie realizacja własnej kanalizacji, jednak w bardzo ograniczonym zakresie.

Zgodnie z art. 2 pkt 27b ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. *prawo telekomunikacyjne* (t.j. Dz. U. z 2019 r., poz. 2460 z późn. zm., dalej: **PT**), przyłącze telekomunikacyjne to:

- a) odcinek linii kablowej podziemnej, linii kablowej nadziemnej lub kanalizacji kablowej, zawarty między złączem rozgałęźnym a zakończeniem tych linii lub kanalizacji w obiekcie budowlanym,
- b) system bezprzewodowy łączący instalację wewnętrzną obiektu budowlanego z węzłem publicznej sieci telekomunikacyjnej

- umożliwiającym korzystanie w obiekcie budowlanym z publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych.

Z przywołanej definicji wynika, że przyłącze telekomunikacyjne stanowi **nie tylko linię kablową, ale również odcinek kanalizacji kablowej**. Z kolei, z art. 30 ust. 1 pkt 2 Megaustawy wynika, że dostęp do nieruchomości i budynku może polegać także na *umożliwieniu doprowadzenia przyłącza telekomunikacyjnego aż do punktu styku*. Możliwość realizacji własnego przyłącza nie była i nadal nie jest uwarunkowana spełnieniem żadnych dodatkowych przesłanek.

Nałożenie na wnioskodawcę obowiązku wykorzystania istniejącej kanalizacji kablowej (KK) w celu ułożenia w niej linii kablowej stanowiącej przyłącze, jest więc nieuzasadnione – kanalizacja kablowa stanowi część (element) przyłącza. W ocenie wnioskodawcy zaproponowane przez Prezesa UKE postanowienie decyzji jest sprzeczne z zasadą proporcjonalności. Z art. 30 Megaustawy nie wynika, aby celem ustawodawcy było zawężenie definicji przyłącza, określonej w PT, wyłącznie do linii kablowej. Wątpliwości budzi to, czy nałożenie przez Prezesa UKE obowiązku wykorzystania kanalizacji kablowej należącej do podmiotu, który nie brał udziału w postępowaniu w przedmiocie wydania decyzji – Posiadacza KK – stanowi realizację normy wynikającej z art. 30 ust. 5 pkt 3 Megaustawy.

Zgodnie z § 4 ust. 2 projektu decyzji, Posiadacz KK to podmiot inny niż Udostępniający, któremu przysługuje tytuł prawny do KK, który został wskazany przez Udostępniającego

lub który deklaruje świadczenie usług w dany Budynek, zgodnie z aktualnymi danymi zawartymi w SIIS. W takim przypadku, konieczne będzie podpisanie umowy lub uzyskanie decyzji administracyjnej łączącej Operatora z Posiadaczem KK. Obowiązek wykorzystania KK należącej do innego podmiotu dotyczy sytuacji, w których doprowadzenie przyłącza nastąpiło dopiero po zakończeniu budowy Budynków.

Obecne brzmienie § 4 projektu decyzji może prowadzić do znacznego wydłużenia okresu realizacji przyłącza (a więc rozpoczęcia świadczenia usług telekomunikacyjnych), nawet o kilka miesięcy. Może okazać się, że Operator będzie doprowadzał przyłącze dopiero po zakończeniu budowy Budynków a na nieruchomości będzie już wtedy istniała kanalizacja kablowa, należąca do Posiadacza KK a nie do Udostępniającego – w takim przypadku, zgodnie z obecnym brzmieniem projektu decyzji, Prezes UKE nakłada na Operatora obowiązek, aby mimo uzyskania dostępu do danej Nieruchomości i Budynków na podstawie decyzji dostępowej, konieczne było zwrócenie się o udostępnienie KK, znajdującej się na tej nieruchomości, do podmiotu trzeciego. **Znacznie wydłuży to proces realizacji uprawnień Operatora wynikających z decyzji dostępowej**, a tym samym opóźni rozpoczęcie świadczenia przez niego usług telekomunikacyjnych na rzecz użytkowników końcowych.

Wnioskodawca – mimo uzyskania dostępu do Nieruchomości i Budynków na podstawie decyzji – w praktyce nie będzie mógł zrealizować przyłącza, a więc świadczyć usług w określonym Budyńku przez co najmniej 60 dni². Operator, mimo posiadania tytułu prawnego – w dalszym ciągu nie będzie mógł świadczyć usług telekomunikacyjnych na rzecz mieszkańców Budynków.

Powyższe jest **sprzeczne z wykładnią celowościową przepisów Megaustawy, a zwłaszcza art. 30 Megaustawy, której celem jest ułatwienie przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu świadczenia usług telekomunikacyjnych, w tym przyspieszenie rozpoczęcia świadczenia tych usług i zapewnienie jak największej ilości użytkowników końcowych możliwości korzystania z tych nowoczesnych usług telekomunikacyjnych**. Podważa to funkcje, jakie ma pełnić decyzja dostępowa. Czas realizacji przez Operatora wynikających z niej uprawnień jest uzależniony nie tylko od współpracy stron niniejszego postępowania, ale również od działań podejmowanych przez osoby trzecie, którym – jako konkurentom na rynku – może zależeć na przedłużaniu czasu, w którym usługi nie są świadczone przez innego przedsiębiorcę telekomunikacyjnego.

Z tego względu, postanowienia nakazujące Operatorowi umieszczenie linii kablowej stanowiącej przyłącze w KK należącej do Udostępniającego lub innego podmiotu, powinny

² Zgodnie z § 4 ust. 1 pkt 2 lit b w zw. z § 4 ust. 3 pkt 2 lit. a projektu decyzji, Operator może zrealizować własną KK w przypadku, gdy w Posiadacz KK nie zawrze z Operatorem umowy dotyczącej udostępnienia KK w terminie 60 dni. Należy doliczyć do tego jeszcze czas realizacji samego przyłącza.

zostać wykreślone – przynajmniej w zakresie nałożenia na Operatora obowiązku uzyskiwania dostępu do kanalizacji należącej do innego podmiotu niż Udostępniający. Obowiązek ten jest bowiem zbyt daleko idący i może przyczynić się do opóźnienia realizacji praw i obowiązków wynikających z decyzji.

W § 4 ust. 1 pkt 2 projektu decyzji przewidziano przypadki, w których realizacja własnej KK w celu umieszczenia w niej linii kablowej stanowiącej przyłącze przez Operatora będzie możliwa. Ma to mieć miejsce w sytuacji, gdy: na nieruchomości nie ma KK albo gdy uzyskanie dostępu do KK stanowi trudną do ominięcia przeszkodę, przy czym obowiązek wykorzystania KK należącej do innego podmiotu następuje tylko wtedy, gdy doprowadzenie przyłącza następuje już po zakończeniu budowy Budynków (§ 4 ust. 1 pkt 2 projektu decyzji).

Użycie spójnika „albo” nie jest przypadkowe – oznacza, że możliwość realizacji przez Operatora własnej KK jest uwarunkowana sytuacją, w której oba powyższe warunki zostaną spełnione jednocześnie, co nastąpi jedynie w nielicznych sytuacjach.

Przypadki, w których uzyskanie dostępu do KK stanowi „trudną do ominięcia przeszkodę” przewiduje § 4 ust. 3 – ma to mieć miejsce w sytuacji, gdy:

- 1) *na podstawie informacji zebranych na zasadach określonych w § 5 ust. 4 Operator ustali, że KK, do której Udostępniającemu przysługuje tytuł prawny, jest niedostępna,*
- 2) *pomimo wystąpienia do Posiadacza KK z wnioskiem o udostępnienie KK na potrzeby realizacji niniejszej decyzji:*
 - a) *Posiadacz KK w sposób wyraźny odmówił jej udostępnienia lub*
 - b) *w terminie 60 dni od dnia złożenia przez Operatora Posiadaczowi KK wniosku o jej udostępnienie umowa w tym zakresie nie została zawarta,*
- 3) *stan prawny KK jest przedmiotem sporu lub nie można jednoznacznie ustalić w oparciu o oświadczenia ani Udostępniającego, ani przedsiębiorców telekomunikacyjnych wskazanych przez Udostępniającego zgodnie z § 5 ust. 4 pkt 1 lub deklarujących świadczenie usług w Budynku zgodnie z aktualnymi danymi ujawnionymi w Systemie Informacyjnym o Infrastrukturze Szerokopasmowej (dalej „SIIS”).*

Wnioskodawca zdaje sobie sprawę, że we wskazanym powyżej pkt 1 i 2 uregulowano inaczej przypadki „trudnej do ominięcia przeszkody”, odnoszącej się do Udostępniającego i Posiadacza KK. Nie ma to jednak wpływu na fakt, iż przywołane postanowienie projektu decyzji może budzić wątpliwości, zwłaszcza co do rozumienia pojęcia „niedostępności”. Treść postanowienia sugeruje, że „niedostępność” KK oraz „odmowa udostępnienia” KK, to dwa odrębne pojęcia, przy czym ich znaczenie nie zostało dookreślone.

Uzasadnienie projektu decyzji w żadnym stopniu nie precyzuje znaczenia obu pojęć. Wydaje się jednak, że przez pojęcie „niedostępności” należałoby rozumieć wszelkie sytuacje,

w których współkorzystanie z KK byłoby niemożliwe lub nadmiernie utrudnione na skutek przejściowych lub trwałych przeszkód – niezależnie od tego, czy KK stanowi własność Udostępniającego czy też Posiadacza KK.

W ocenie Operatora, pojęcie „niedostępności”, o której mowa w § 4 projektu decyzji, powinno być rozumiane analogicznie jak pojęcie niedostępności sieci, określone w art. 30 ust. 1 lit. b w zw. z art. 30 ust. 1a pkt 1-3 Megaustawy.

Zgodnie z powyższą regulacją, **warunek niedostępności** sieci jest spełniony w szczególności gdy:

- *właściciel instalacji telekomunikacyjnej budynku nie podejmuje negocjacji z przedsiębiorcą telekomunikacyjnym w sprawie dostępu do tej instalacji;*
- *właściciel instalacji telekomunikacyjnej budynku odmawia przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu dostępu do tej instalacji;*
- *oferowane warunki dostępu do instalacji są dyskryminujące lub uniemożliwiają przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu oferowanie użytkownikom końcowym konkurencyjnych warunków świadczenia usług, w tym cenowych i jakościowych.*

Niezależnie od tego, że Operator kwestionuje zasadność nakładania na niego obowiązku uzyskania dostępu do istniejącej KK w celu doprowadzenia przyłącza, zwłaszcza należącej do Posiadacza KK, w jego ocenie wskazane w § 4 ust. 3 pkt 2 projektu decyzji przypadki odmowy udostępnienia KK przez Posiadacza KK oraz brak zawarcia umowy w terminie 60 dni, powinny zostać ujęte jako przykłady „niedostępności” KK należącej do Posiadacza KK.

Jako jeden z przykładów „niedostępności” KK powinna zostać określona sytuacja, w której **Udostępniający nie poinformuje Operatora o okolicznościach wskazanych w § 5 ust. 4 pkt 1 projektu decyzji** (tj. o tym, komu według wiedzy Udostępniającego, przysługuje tytuł prawny do KK znajdującej się na Nieruchomości).

Wątpliwości budzi także zaznaczenie, że odmowa udostępnienia KK przez Posiadacza KK musi być „wyraźna”. Istnieje ryzyko, że jeśli z oświadczenie Posiadacza KK będzie zbyt ogólne, Operator będzie musiał czekać na realizację własnej KK i przyłącza do czasu, aż upłynie 60-dniowy termin.

Wprowadzony 60-dniowego terminu na zawarcie umowy pomiędzy Posiadaczem KK a Operatorem, jest stanowczo za długi. Stosownie do treści art. 30 ust. 5 pkt 1 Megaustawy, termin na zawarcie umowy zapewniającej dostęp do nieruchomości i budynku wynosi 30 dni. Taki sam czas na zawarcie umowy został przewidziany w art. 139 ust. 2 PT, który reguluje przypadki zawarcia umowy o współkorzystanie z sieci. Z tego względu, powinno nastąpić skrócenie terminu na zawarcie umowy z Posiadaczem KK do maksymalnie **30 dni**.

Operator zdaje sobie sprawę, że w treści art. 19 ust. 5 Ustawy określono 60-dniowy termin na zawarcie umowy dostępowej, jednakże – ze względu na szczególne okoliczności związane z uzyskaniem przez Operatora dostępu do Nieruchomości i Budynków w trybie art. 30 Ustawy, termin ten – na potrzeby realizacji decyzji - powinien ulec skróceniu do 30 dni. Projekt decyzji reguluje warunki dostępu do określonych Budynków i Nieruchomości pomiędzy Udostępniającym a Operatorem a nie pomiędzy tym Operatorem i innym przedsiębiorcą telekomunikacyjnym. Wspomniany art. 19 ust. 5 Ustawy odnosi się natomiast do ustanowienia terminu, po upływie którego Operator mógłby żądać wydania przez Prezesa UKE decyzji dostępowej określającej warunki dostępu do infrastruktury innego operatora i zastępującej umowę pomiędzy nimi. **W projekcie decyzji jest więc możliwe wskazanie krótszego terminu niż ten określony w art. 19 ust. 5 Ustawy.**

Z tego względu, stanowisko Prezesa UKE, zgodnie z którym *mając na względzie tę wytyczną, w § 4 oraz § 6 ust. 4 sentencji decyzji Prezes UKE określił przesłanki, które muszą być spełnione, by Operator mógł wykonać KK. Przyjęte rozwiązanie sprzyja efektywnemu wykorzystaniu istniejącej na Nieruchomości i w Budynkach KK i KTB. W ocenie Prezesa UKE wykonywanie Dostępu będzie jak najmniej dolegliwe dla Udostępniającego i mieszkańców, gdyż pozwoli uniknąć dublowania KK na Nieruchomości i KTB w Budynkach*, jest nieprawidłowe. Przyjęcie przez Prezesa rozwiązań mających sprzyjać efektywnemu wykorzystaniu istniejącej infrastruktury nie może być uciążliwe dla stron i ograniczać inne prawa wnioskodawcy, wynikające wprost z pozostałych postanowień art. 30 Ustawy.

Podsumowując, Operator wnioskuje o całkowite usunięcie § 4 projektu decyzji.

Natomiast jeśli Prezes UKE uzna to za nieuzasadnione, Operator wnosi o usunięcie z § 4 projektu decyzji obowiązku wykorzystania przez Operatora kanalizacji kablowej należącej do innego podmiotu (Posiadacza KK) – w każdym przypadku.

W razie uwzględnienia postulatów Operatora, usunięciu bądź odpowiedniej modyfikacji powinny ulec także inne postanowienia projektu decyzji, w zakresie dotyczącym wykorzystania KK należącej do Posiadacza KK – np. § 5 ust. 2 bądź § 6 ust. 4 projektu decyzji.

Nie jest prawdą, że *przyjęte rozwiązanie sprzyja efektywnemu wykorzystaniu istniejącej na Nieruchomości i w Budynkach KK i KTB. W ocenie Prezesa UKE wykonywanie Dostępu będzie jak najmniej dolegliwe dla Udostępniającego i mieszkańców, gdyż pozwoli uniknąć dublowania KK na Nieruchomości i KTB w Budynkach*. Obowiązek wykorzystania KK należącej do innego podmiotu będzie uciążliwy dla Operatora.

V. Obowiązek przedstawienia Udostępniającemu dokumentów świadczących o braku możliwości skorzystania z KK należącej do innego podmiotu niż Udostępniający (Posiadacza KK) - § 5 ust. 2

Niezależnie od zastrzeżeń i uwag wskazanych w pkt IV niniejszego stanowiska, zdaniem Operatora, postanowienia projektu decyzji dotyczące obowiązku przedkładania Udostępniającemu dokumentacji potwierdzającej istnienie „trudnej do ominięcia przeszkody”, świadczącej o braku możliwości skorzystania z istniejącej KK, będzie utrudniało realizację postanowień decyzji.

Wystarczające w tym zakresie byłoby **powołanie się przez Operatora na zaistnienie takich okoliczności wraz ze wskazaniem faktów, z których one wynikają**. Z uwagi na to, że Operator będzie pozostawał w stałym kontakcie z Udostępniającym, a przedłożony przez niego projekt realizacji przyłącza z ostrożności powinien przewidywać alternatywne wykonanie KK i konieczność uzgodnienia projektu (§ 5 ust. 3 i nast. projektu decyzji), Udostępniający będzie na bieżąco informowany o przebiegu konsultacji z Posiadaczem KK. Jednocześnie wnioskodawca zdaje sobie sprawę o konieczności zapewnienia Udostępniającemu możliwości zbadania przesłanek świadczących o istnieniu „trudnej do ominięcia przeszkody”, uniemożliwiającej wykorzystanie KK należącej do Posiadacza KK.

Wobec tego proponujemy, aby omawiana część decyzji uzyskała brzmienie:

ust. 2. Jeżeli ze względu na brak możliwości skorzystania z KK, do której Udostępniającemu nie przysługuje tytuł prawny, Operator zamierza wykonać KK, to przekazując Udostępniającemu Projekt do uzgodnienia Operator jest obowiązany wskazać przyczyny potwierdzające spełnienie przesłanek, o których mowa w § 4 ust. 3, wraz z powołaniem się na konkretne okoliczności.

ust. 2a. W sytuacji, gdy Udostępniający poweźmie wątpliwości co do spełnienia przesłanek, o których mowa w § 4 ust. 3, Udostępniający może wezwać Operatora do przedstawienia dokumentów potwierdzających zaistnienie okoliczności wskazanych przez Operatora. Operator jest obowiązany niezwłocznie okazać Udostępniającemu te dokumenty, chyba że nie jest to możliwe. W takim przypadku Operator jest obowiązany poinformować Udostępniającego o przyczynach braku takiej możliwości.

VI. Wysokość kaucji - § 6 ust. 2 pkt 2 oraz § 7 ust. 2 pkt 1

W ocenie Operatora, kwota kaucji z tytułu zabezpieczenia należytego wykonania prac w kwocie 4.000,00 zł (§ 6 ust. 2 pkt 2 projektu decyzji), jest zbyt wygórowana, jak na wykonywanie przez Operatora uprawnień związanych z wykonaniem przyłączy telekomunikacyjnych do Budynków (4.000,00 zł za każdy Budynek) oraz jak na remont przyłączy (1.000,00 zł) – zwykle Prezes UKE określa kaucję w tej wysokości, gdy w Budynkach jest realizowana infrastruktura telekomunikacyjna, a nie tylko przyłącza (gdy prowadzone jest

więcej prac). Zdaniem Operatora, maksymalna wysokość kaucji powinna wynosić odpowiednio 1.000,00 zł i 500,00 zł.

VII. Podsumowanie

Prezes UKE przy przygotowywaniu projektu decyzji nie zbadał wszystkich okoliczności sprawy oraz zastosował rozwiązania, które będą utrudniać realizację praw i obowiązków wynikających z decyzji – np. obowiązek wykorzystania KK należącej do Posiadacza KK.

Przy ustaleniu opisanych wyżej procedur Organ nie wziął pod uwagę interesu użytkowników sieci telekomunikacyjnych oraz potrzeby rozwoju nowoczesnej infrastruktury telekomunikacyjnej i promowania nowoczesnych usług telekomunikacyjnych, a przyjęte przez niego rozwiązania mogą znacznie utrudnić i opóźnić realizację decyzji dostępowej. Rozwój infrastruktury i związany z nim rozwój konkurencyjnego rynku telekomunikacyjnego jest korzystny dla użytkowników końcowych, wymaga jednak, aby Operator mógł na dogodnych warunkach korzystać z nieruchomości, w tym aby nie ponosił zbędnych kosztów.

Z uwagi na powyższe, zaproponowane zmiany należy uznać za uzasadnione i konieczne, aby decyzja spełniała wymogi przewidziane przepisami Ustawy.

Z poważaniem,

